

[Korsgaard.]

Men bortset herfra vil det ærede Medlem Hr. Krag vel kunne huske, at ved Forliget i Juni 1932 paalagde vi allerede et Kvartals Ekstraskat paa Indtægten i Aaret 1931. Det, man nu gør, er altsaa at lægge endnu et Kvartal til. Nu kan man naturligvis altid sige, at kan man tage eet Kvartal, kan man tage et til; men jeg vil dog hellere i denne Forbindelse holde paa det gamle Mundheld, at een Gang er ingen Gang. Naar man som her forlader det enkelte Kvartal og gaar til to, maa jeg tillade mig at paastaa, at saa er der i Virkeligheden lukket op for alle Sluser. Hvor ender vi saa? Saa kan man jo tage et tredje Kvartal og et fjerde Kvartal, man kan tage et ubegrænset Antal Kvartaler. Jeg vil paastaa, at her ligger i allerhøjeste Grad en principiel Forandring fra 1932-Forliget.

Endelig vil jeg i denne Forbindelse sige, at det, at Partiet Venstre er gaaet med til Gennemførelse af disse Skattelove, er et eklatant Brud paa 1932-Forliget og dets Aftaler. Hvis det ærede Medlem Hr. Krag uden Fordrejninger vil ransage sin Hukommelse, vil han dog vist ikke kunne benægte, at det efter Forliget i Juni var en fuldkommen fast Aftale, at der ikke kunde paalignes yderligere Formue- eller Indkomstskat paa Grundlag af Indtægten i 1931. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem Hr. Krag vil indrømme dette, thi hvis det ærede Medlem ikke vil det, har hans Ord med Hensyn til Overenskomster i Fremtiden overhovedet ingen Interesse for mig. Jeg er nemlig fuldkommen klippekikker paa, at der var en ganske afgørende bestemt Aftale om, at 1931 kunde der ikke mere røres ved. Nu kommer man maaske mere ind paa dette Spørgsmaal, end naturligt er, da det jo hører ind under det næste Punkt paa Dagsordenen, men jeg vil dog gerne sige, at hvis man ser paa det af Regeringen fremsatte Lovforslag — som altsaa nu er afløst af det, der skal vedtages —, fremgaar det klart, at Regeringen selv har været indstillet paa, at 1931's Indtægter ikke skulde være Genstand for yderligere direkte Beskatning.

Paa dette Punkt synes jeg i det hele taget, at de hemmelige Forhandlinger har sat deres smukkeste Blomst, thi her har man fuldkommen brudt med tidligere Aftaler. Man er netop her gaaet udenom Forfatningens Aand og har truffet bindende Aftaler for Fremtiden. Nu bestemmer det ærede Medlem Hr. Krag jo ikke, om han her i Salen kan frigøre sig for denne Aftale, denne Sag er lagt i Hænderne paa de 2

Regeringspartier — i snævrere Forstand. Det ærede Medlem og hans Parti kan for saa vidt gøre, hvad de vil her, kan gaa over til det konservative Standpunkt, kan gaa over til det Standpunkt, de selv havde i 1932; men forhindre, at Lovforslaget bliver vedtaget, kan de ikke mere. Netop et Forhold som dette viser, hvor ulykkeligt det er at handle paa den Maade, som Venstre har gjort. Man træffer Beslutninger for en Fremtid, om hvilken vi faktisk ingen Anelse har, og man ved ikke, hvor langt denne Fremtid strækker sig ud. At sammenligne dette med, hvad der skete i 1931, er jo fuldkommen urimeligt.

Da der jo ogsaa skal være Tid for mit Partis ærede Ordfører til at sige noget, skal jeg slutte med disse Bemærkninger. Jeg mener altsaa at kunne sige, at den højt-ærede Finansminister ikke har haft en eneste Indvending imod den Kritik, jeg har fremsat, og til det ærede Medlem Hr. Krag mener jeg at kunne sige, at ret beset kan 1931 og 1933 aldeles ikke sammenlignes. Jeg maa hævde, at den Behandling, som Partiet Venstre gennem Aftaler paa langt Sigt giver hele Forfatningen, er en Behandling, som Landstinget ikke kan taale ret mange Gange.

Christmas Møller: I Tilslutning til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Korsgaard har fremsat, vil jeg gerne i Anledning af den stedfundne Debat gøre nogle enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Krag mente, at det konservative Parti følte sig sat udenfor, følte sig i den Situation, at dets Stemme i den politiske Koncert i Øjeblikket ikke hørtes. Det ærede Medlem bør ikke være saa egocentrisk — hvad han jo er saa overordentlig tilbøjelig til —, at han ikke kan se andre, for jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at en saadan Følelse har vi aldeles ikke. Og da jeg nu hørte paa den højtærede Handelsminister, den fungerende Finansminister — jeg tør vel sige, at han beviste, at Finansernes Omraade i hvert Fald ikke er hans —, og da jeg hørte paa den Tale, det ærede Medlem Hr. Krag holdt, havde jeg et levende Indtryk af, at de 3 Regeringspartier her i Salen overordentlig gerne vilde have de Konservative med.

Det ærede Medlem Hr. Krag bør jo ikke glemme, at den Gang Forliget blev sluttet hin berømmelige Nat i Rigskanslergade i København Natten mellem den 29. og 30. Januar, var Lockout-Loven vel ikke en Gang helt med i Forliget endnu, men kom det først i Løbet af den 30. Januar — den